nink, kui nema eſiäralikult tähelepandmiſe wäärt omma, piiretuſen hoijetas. Siin leikamiſe kambrin ſaiſiwa 1857. ajaſtaja lõpetuſen 1531 klaaspurki piiretuſega, kon ſääratſe liikme jao ſiſen omma. Kiik mu loodasja, mes korjatas, et opja opiſe Jumala tarkuſt nink heldust loomiſen tundma, omma wääga kenaste oma ſäeduſe nink numri pärra ülesſäetu nink mitmin kambrin paigale pantu, ſeſt egaütel ſeltſil om oma kammer, nink raamatukambrin ſaiſiwa nimitetu ajaſtaja lõpetuſen 3512 raamatut riolide pääl. Minewal ſuwel ehiteti ſelle kooli tarbiduſes üts waſtne ſepikoda üles.

Elaja-arſtimiſe-kooli kliinikun omma tema alustuſeſt 1857. ajaſtaja lõpetuſeni 956 haiget keduelajat arſtitu. Neiſt ſaiſiwa 195 tüki man, peeti 48 tüki kodun nink toodi 713 tüki kaema. Neide ſean oliwa 769 hobeſt, 75 tõbraſt, 3 lammaſt, 1 kits, 94 peni, 11 ziga, 1 kas, 4 lindu. Ärakooliwa 14 hobeſt, 7 tõbraſt, 7 peni nink 3 lindu. Kats hobeſt es wõeta wasta, ſeſt et neid es wõi awitada, 5 ſaadeti polizei kohtu, kedi ka es wõi awitada nink kel nakaja tõbi oli. Nimitetu aja wahel ſai 120 elajal ſeeläbi abi, et neil ſuuri liikmid otſaſt äraleigati, 212 elajal wähemba leikamiſega. Neide ſean ſaiwa 49 eſaſt elajat kohitſetus, 5 emaſt poigmiſe man arſtitus. Kliiniku elajide pääle kuluteti 209 rubla 29 kop. eeſt rohtu, neide pääle, kea kodun arſtiti, 228 rubla 62 kop. eeſt.

Ajaſtajal 1862. ſaap ſuur püha pühändetama, mäletuſes et Wene riik 1000 ajaſtaiga om ſaisnu, nink ſelſamal ajaſtajal tahetas ka mäletada, et 100 ajaſtaiga täüs ſaanu, et elajide arſtimiſe tarbis nakati edimält raamatuid kirjutama nink kooli pidama.

Tohter Ilmatark.

Waine talupoig, Wähe Peeter nimi, läts puukoormaga liina nink mõije ſeda üte rika tohtre herrale kate rublaga ära. Oli mees puid paigale pandnu, läts ta kööki raha otſma. Tare us oli kogemata wallal, lõuna aig juba käen nink tohter iſt juſt lawwa man nink ſõije kiigeparembat rooga nink ſõije kiigekallimbat wiina, et Peetril weſi ſuun kokujooſk. Tohtre her, naljakas mees, näije, et Peeter ni kui piit tema ueſe man ſais nink terawaste tema ſuu ſiſſe wahtſe, nink ütel lahke häälega: „Mes kuulus, hä mees? Kas oles ſul lusti niiſugutſes mihes ſaada nink niiſama priſkeste elada kui minake?“ Wähe Peeter koste: „Ke ma? Milles ei, ausa herra? Ehk tiijate teie mulle nõuwo anda, kuis ma tohtre eſandas wõis ſaada!“ — „So ſoh,“ ütel tohter, „milles ma ſeda ei tiija? ent ſelle tarbis tulep ſul kolm asja häste tähelepanna: eesmält osta üts Aabits, kos üts maalitu kirju kikas peap ſiſen olema; tõiſelt mü oma wangker nink hoben ära nink osta hennele iloſid rõiwi, niida kui na tohtre eſandale kanda ſünniwa, nink kolmandalt laſe üte tahwli teta nink kuldtähtiga päälekirjutada: Siin elap kuulſa tohter Ilmatark. Nätſe, ſis olet ſa täwwelik tohter nink kiik tasku ſul raha täüs!“ Waine mees tennas tohtrit ſuure häälega oma lahke nõuwu eeſt, ſoet hennele kiik tarbiliſi asju nink lõi tahwli oma maja wälimeſe läwe üle kinni.

Sis waſt johtu ütele rikale mõisnikule ſe õnnetus, et tema käeſt mõni ſada rublakeſt ärawarasteti. Kiik kohtukäümine oli ilmaſjanda, kohus es ſa wargid kätte, mõisnik es ſa raha kätte nink aſi